

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o., sp. komandytowo- akcyjna z siedzibą w W. w pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagał się zasądzenia od pozwanego D. S. kwoty 1.023,50 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że na podstawie umowy cesji wierzytelności przejął od (...) Sp. z o.o. wierzytelność wobec pozwanego z tytułu zawartej umowy pożyczki. Pozwany do dnia dzisiejszego nie uregulował swego zadłużenia wynikającego z tej umowy. Na potwierdzenie powyższych okoliczności powód załączył do pozwu warunki umowy pożyczki, upomnienie, wezwania do zapłaty, przelewy bankowe, wzór umowy pożyczki, regulamin.

Postanowieniem z dnia 11 czerwca 2015 r. Sąd Rejonowy w Lublinie wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Suwałkach.

Pozwany D. S. nie zajął merytorycznego stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 10 lutego 2015 r. doszło do zawiązania spółki jawnej pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością a (...) Sp. z o.o., sp. komandytowo- akcyjną z siedzibą w W. (umowa k. 68-70).

W dniu 6 marca 2015 r. doszło do zawarcia umowy pomiędzy (...) sp. z o. o. a (...) Sp. z o.o., sp. komandytowo- akcyjną z siedzibą w W., na postawie której dokonano sprzedaży wierzytelności niespornych i wymagalnych wynikających z zawartych przez sprzedawcę z dłużnikami umów pożyczek. Szczegółowy wykaz wierzytelności miał zawierać załącznik numer jeden do tej umowy (umowa sprzedaży k. 66-67). W tym też dniu (...) wniósł do spółki jawnej wierzytelności, które obrazował załącznik nr 1 (załącznik nr 1 k. 31v-65)

V..pl przedstawił w dniu 4 lutego 2014 r. D. S. warunki umowy pożyczki nr (...) na sumę 400 zł, zaś w dniu 5 lutego 2015 r. także przedstawił warunki umowy pożyczki nr (...) na sumę 800 zł (warunki umowy pożyczki k. 16-17).

Niepodpisanym pismem z dnia 6 kwietnia 2014 roku (...) sp. z o.o. skierował do D. S. wezwanie do zapłaty kwoty 844,30 zł w terminie do dnia 16 kwietnia 2014 roku (dowód: wezwanie k. 18). Natomiast pismem z dnia 27 maja 2014 wezwano pozwanego do zapłaty kwoty 902,70 zł (wezwanie k. 20). Zaś pismem z dnia 7 czerwca 2014 r. domagano się od D. S. zapłaty kwoty 957,70 zł (wezwanie do zapłaty k. 19).

W dniu 4 lutego 2014 r. D. S. przelał 0,01 zł stanowiące potwierdzenie rejestracji i zgodę na umowę pożyczki V..pl nr (...). W dniu 4 lutego 2014 r. na rachunek D. S. została przelana kwota 400 zł (brak wiedzy przez kogo i z jakiego rachunku) jako umowa pożyczki (...). Natomiast w dniu 5 lutego 2014 r. przelano na rachunek D. S. kwota 400 zł tytułem umowy kwoty dodatkowej (...) (potwierdzenia przelewów k. 22-24).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 339 § 1 kpc jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym drugim wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawę, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W przekonaniu Sądu, w okolicznościach sprawy niniejszej, twierdzenia powoda, z których wywodził on swe roszczenia ocenić należało jako budzące uzasadnione wątpliwości. Stąd też nie zachodziły podstawy do wydania wyroku zaocznego uwzględniającego powództwo.

W dniu 6 marca 2015 r. doszło do zawarcia umowy pomiędzy (...) sp. z o. o. a (...) Sp. z o.o., sp. komandytowo-akcyjną z siedzibą w W., na postawie której dokonano sprzedaży wierzytelności niespornych i wymagalnych wynikających z zawartych przez sprzedawcę z dłużnikami umów pożyczek. Szczegółowy wykaz wierzytelności miał zawierać załącznik numer jeden do tej umowy. Jednak do akt nie dołączono tego załącznika. Nie ma więc potwierdzenia, że do sprzedaży tej konkretnie wierzytelności doszło. Zaś załącznik do umowy spółki jawnej nie może stanowić dowodu sprzedaży wierzytelności, gdyż ten załącznik dotyczył innej umowy, ponadto jest on nieczytelny- brak możliwości rozpoznania, co zostało w nim zawarte. W związku z tą umową – według twierdzeń powoda – po stronie pozwanej powstał obowiązek zapłaty kwoty dochodzonej pozvem.

Istnienie umowy pomiędzy pozwanym a pierwotnym wierzycielem w okolicznościach sprawy niniejszej nasuwało wątpliwości, albowiem umowy takiej, ani jej kopii, powód nie załączył do wniesionego przez siebie pozwu. Wśród załączonych dokumentów znajduje się jedynie projekt Ramowej umowy pożyczki wraz z załącznikami. Istnienia umowy nie potwierdza bynajmniej wydruk zatytułowany „Twoje warunki umowy pożyczki w V..pl” (k. 16 i 17). Nie wiadomo bowiem, na jakiej podstawie i przez kogo wydruk ten został sporządzony. Wydruk ten nie został też w ogóle uwierzytelniony. Nie ma więc on żadnej mocy dowodowej, nawet właściwej dokumentowi prywatnemu w rozumieniu przepisów kpc.

Poza tym analiza kopii przelewów dokonanych rzekomo na rachunek pozwanego również budzi wątpliwości co do tego, aby pierwotnemu wierzycielowi (...) przysługiwała wierzytelność wynikająca z umowy pożyczki nr (...) w stosunku do D. S.. Z wyciągi z rachunku bankowego (k. 22-24) wynika bowiem, iż pozwany potwierdził rejestrację i zgodził się na umowę pożyczki V..pl nr (...), z kolei w wydruku zatytułowanym „Twoje warunki umowy pożyczki w V..pl” (k. 17 i 18) wskazano numer pożyczki (...), jednakże dokument ten – o czym była już mowa powyżej - nie ma żadnej mocy dowodowej. Natomiast z wyciągu z rachunku bankowego wynika, że na konto pozwanego przelano kwotę łącznie 800 zł tytułem pożyczki nr (...). Jednakże z powyższego wynika, iż brak jest dowodu potwierdzającego, aby pozwany potwierdził rejestrację i zgodził się na umowę pożyczki V..pl nr (...), a więc nie wiadomo z jakiego tytułu i na jakiej podstawie dokonano przelewu kwoty łącznie 800,00 zł. Istnienia zobowiązania pozwanego względem powoda nie można również opierać o wzór umowy pożyczki dołączony do sprawy, wezwań do zapłaty czy upomnień. Stanowią one jedynie kserokopie dokumentów nieopatrzone podpisem o ich zgodności z oryginałem. Zatem jak wyżej wskazano nie mogą one stanowić dowodu w sprawie.

W konsekwencji, wątpliwości Sądu wzbudzała również skuteczność umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 6 marca 2015 roku. Na podstawie zaprezentowanych przez stronę powodową dowodów nie da się bowiem, zdaniem Sądu, wywieść wniosku, że umowa ta obejmowała wierzytelność przysługującą (...) sp. z o.o. z w stosunku do pozwanego, nie zawiera ona bowiem wykazu wierzytelności, których przelewu dotyczy.

W ocenie Sądu nie zostały złożone przez stronę powodową jakiegokolwiek dokumenty mające stanowić dowód istnienia zobowiązania pozwanej, wysokości świadczenia, terminu spełnienia świadczenia. Dlatego też, w ocenie Sądu, dowody przedstawione przez powoda nie były wystarczające do uwzględnienia zgłoszonego przez niego roszczenia.

Obowiązek udowodnienia zasadności roszczenia, w tym przypadku istnienia po stronie pozwanej D. S. ważnego zobowiązania względem powoda obciąża zawsze stronę powodową, co wynika z podstawowej zasady rozkładu ciężaru dowodu uregulowanej w art. 6 kc. Zgodnie z treścią tego przepisu ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W sprawie niniejszej w ocenie Sądu powód tego nie uczynił. Fakt istnienia po stronie pozwanej zobowiązania oparty jest wyłącznie na twierdzeniach powoda (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22.11.2001r., I PKN 660/00: „Samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 kpc) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (art. 232 kpc i art. 6 kc)”).

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.

SSR Agnieszka Raczowska